

hedsdyrkere, der alle ligesom han var klædt i Selskabsdragt og sad og drak Sodavand og Kognak efter en Grosserermiddag. Han havde skubbet sin store, graa Rubenshat bag ad Nakken og hvilede Hænderne paa Knappen af en frygtindgydende Bambusstok, der var plantet mellem hans fremstrakte Ben.

„Guds Død! Er det ikke Salomons unge Aladdin!“ udbrød han højt, da Per kom ind, og hilste ham med en naadig Haandbevægelse. „Hvor har Lampens Aand haft Dem henne i saa lang Tid? — Sid hos!“

Men Per følte ingen Lyst til at blive optaget i det Selskab og tog Plads for sig selv ved et Bord ved Siden af. Paa Fritjofs fornyede Spørgsmaal om, hvorfor han havde været usynlig saa længe, svarede han kort, at han havde været optaget af Arbejde.

Fra Fritjofs store Legeme udrullede en olympisk Latter.

„Ja, det er sandt! De hører jo ogsaa til disse moderne Nytte-Mennesker, som Nathan er begyndt at gøre Skrabud for. Jeg takker! — Saa har De maaske været beskæftiget med at tappe Vandet af en eller anden af vore uskyldige Smaasøer — hva'? Eller De har maaske fundet paa at hugge Møens Klint op i Skærver og lave Mørtel af den? Eller paa hvilken anden Maade har De gjort Dem fortjent af Fremskridtet og bidraget til vort Fædrelands Forskønnelse og Forbedring?“

Per saae ud over Kredsen af de unge Kunstnere, der sad i højtidelig Dvaskhed og hang over Stoleryggene, som rugede de over indre Aabenbaringer. Og han henkastede, idet han tændte sig en Cigar:

„Det er dog vist ganske godt, at vi ikke allesammen fødes med Geni til at skabe Paradiser — paa et Stykke Lærred.“

„Nej, naturligvis! Leve Industrien! Op med de stinkende Fabriksskorstene, og Vorherre forbedre vort Kloaksystem! Sig mig, unge Mand, har De nogensinde rigtig set, hvordan den ser ud, en saadan nymodens Lyksalighed, fabrikeret paa Maskine? Tjen mig i en Dag at ulejlige Dem ind i en af vore Smaagader og se paa den kælderblege Yngel, der vimler der som Mider i en raadden Ost. Eller spankuler ind i de fine Røverkvarterer, gaa op til Millionær-Jøderne med deres fede Fruentimmer ... Raaddenskab over det hele, min Ven! Aa, Gud hjælpe os! Og det skal kaldes for Fremskridt! Det skal